

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: V. Martînenco)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ion Țapu, reprezentat de avocatul Veaceslav Tetiu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Serebrian împotriva lui Ion Țapu cu privire la rezoluțiunea tranzacției, încasarea sumei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Iuri Serebrian și a fost casată hotărârea din 22 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii

c o n s t a t ă :

La data de 25 aprilie 2017 Iuri Serebrian a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Țapu cu privire la rezoluțiunea tranzacției, încasarea sumei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că începând cu luna septembrie 2015 a început să caute pentru sine să achiziționeze un automobil de model „Skoda Superb”, la mâna a doua. În acest sens a analizat mai multe oferte pe piață, iar în luna noiembrie 2015 a început să ducă tratative cu Ion Țapu, în vederea importării de către ultimul a unui automobil din Olanda.

Reclamantul a relatat că Ion Țapu i-a arătat o ofertă convenabilă, care rezulta din cumpărarea automobilului de model „Skoda Superb” din Olanda.

Astfel, a menționat că s-au înțeles ca Iuri Serebrian, în calitate de beneficiar să achite costul automobilului și cheltuielile de transport a acestuia, iar Ion Țapu, în calitate de prestator intermediar să-i organizeze procurarea și transportarea din Olanda în Republica Moldova a acestui automobil.

A specificat că în sensul realizării înțelegerii, la data de 28 noiembrie 2015 i-a transmis lui Ion Țapu suma de 14 200 de euro, pentru procurarea automobilului sus indicat și transportarea acestuia din Olanda.

Faptul transmiterii sumei de 14 200 de euro a fost indicată în recipisa din 28 noiembrie 2015, fapt demonstrat și prin poze, care fixează momentul transmiterii banilor.

Așadar, conform înțelegerii, la sfârșitul anului 2015, Ion Țapu a plecat în Europa pentru a procura și transporta în RM automobilul de model „Skoda Superb”.

După plecare, Ion Țapu i-a telefonat reclamantului și i-a comunicat că deja automobilul de model „Skoda Superb” a fost vândut și pentru ca reclamantul să nu suporte cheltuieli de drum tur-retur, pârâtul din banii primiți de la reclamant pentru procurarea automobilului de model „Skoda Superb” va cumpăra din Olanda alte două automobile de model „Honda Civic”, pe care a achitat suma de 12 500 euro.

Ulterior, după revenire în țară, Ion Țapu a încercat să convingă reclamantul că va vinde cele două automobile de model „Honda Civic” și venitul câștigat îl vor împărți în mod egal.

Reclamantul a invocat că acele două automobile, pârâtul, cu rea-credință, le-a înmatriculat după persoane terțe și până la momentul adresării în instanță, nici automobilul de model „Skoda Superb” nu i-a fost livrat reclamantului, precum nici banii în sumă de 12 500 euro nu au fost restituiți, iar cele două automobile nu au fost nici înmatriculate după reclamant și nici vândute.

A susținut reclamantul că la importul celor două automobile, Ion Țapu a semnat pe numele reclamantului o recipisă, prin care a indicat că a luat suma de 12 500 de euro de la Iuri Serebrian pentru business comun și după ce vinde automobilele îi va întoarce banii, străduindu-se până la data de 15 ianuarie 2016 să îi restituie banii.

Iuri Serebrian a remarcat că conform recipisei, pârâtul urma să restituie suma de 12 500 euro până la data de 15 ianuarie 2016, însă nu a restituit-o până la adresarea în instanță, motiv din care, a calculat și dobândă de întârziere care constituie suma de 3 346,23 de euro, începând cu data scadenței împrumutului până la ziua depunerii acțiunii.

A solicitat rezoluțiunea tranzacției de achiziționare a automobilului confirmată prin recipisă, cu aducerea părților la poziția inițială, încasarea sumei de 12 500 de euro, dobânda de întârziere în mărime de 3 364,23 de euro și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 22 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data 21 martie 2018, Iuri Serebrian a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe și a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin deciziei din 13 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Iuri Serebrian, a fost casată hotărârea din 22 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Serebrian împotriva lui Ion Țapu cu privire la rezoluțiunea tranzacției, încasarea sumei și dobânzii de întârziere. A fost încasat de la Ion Țapu în beneficiul lui Iuri Serebrian suma de 12 500 de Euro și suma de 3 346,23 de Euro, cu titlul de dobândă de întârziere, iar în total 15 846,23 de Euro, convertiți în lei moldovenești, la cursul BNM, la data executării hotărârii. A fost încasat de la Ion Țapu în beneficiul lui

Iuri Serebrian, cu titlu de cheltuieli de judecată, taxa de stat în sumă de 17 500 de lei și cheltuieli de asistență juridică, în sumă de 3 000 de lei. În rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiat.

La data de 09 august 2018, Ion Țapu, reprezentat de avocatul Veaceslav Tetiu a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiată și ilegală decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a examinat superficial cauza, fără a reține spre examinare argumentele și probele prezentate în susținerea poziției sale, a reținut spre examinare probe ce nu au fost confirmate, mai mult fiind prezentate abia în instanța de apel.

A relatat că recipisa la care face trimitere intimatul nu poate servi ca temei de admitere a acțiunii, în cazul în care nu a fost întocmită corespunzător, și nu au fost prezentate și alte probe întru confirmarea veridicității acesteia.

Recurentul a reiterat în susținerea recursului motive de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 iunie 2018, astfel, recursul, declarat la data de 09 august 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că argumentele expuse de Ion Țapu, reprezentat de avocatul Veaceslav Tetiu în cererea de recurs nu se încadrează în nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Țapu, reprezentat de avocatul Veaceslav Tetiu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Țapu, reprezentat de avocatul Veaceslav Tetiu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat